

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha

55 let Střelky

Puťák

Aplikace Záchranka

SKAUT

Milí čtenáři, poslušně hlásím, že nad sedelským tábořištěm krouží pár divokých čápů, po louce, když se nikdo nekouká, kráčejí týpí a rybník se tiše napouští. A bahno je tam tak černé a vlezlé, že když se vám jednou dostane pod nehty, už si ho vždycky kus nosíte s sebou, ať už se v životě dostanete sebedál (Anketa str. 18). Abych jen nechválil. Za tu spoustu táborů tam nastaly krom krásných i krušné chvílky - o jedné z nich píše Standa v článku o Jubileu 309. oddílu (str. 12). Jak se zapíší letošní tábory do kronik můžeme jen hádat, ale leccos můžeme usuzovat ze zápisů nedávných výprav.

Vždyť autorem jednoho z nich je sám velitel John Snow. (Ačkoli ti, co ho znají, říkají, že John Snow nic neví.) Což mně připomnělo, že jedna z věcí, o které velitel Noční hlídky z Hry o trůny neví, je vychytávka na straně 11, která může zachránit život. A to by se mu určitě někdy hodilo.

Abyste o prázdninách takové vychytávky nepotřebovali, naopak si co nejvíce užili dlouhé letní dny a vždy našli správnou cestu a cestou našli i čas na čtení Lokali vám přeje za celou redakci

TECKLIS

PLÁNOVNÍK

1. – 15. 7.	LETNÍ TÁBOR 305
15. – 29. 7.	LETNÍ TÁBOR 309
1. – 3. 9.	BOURÁNÍ SEDLA
13. – 15. 10.	STŘEDISKOVÝ SRAZ

PŘÍŠTÍ LOKALI MÁ UZÁVĚRKU

17. 9.

„Problém na Obroku nebyl dokonce ani v tom, že jsme byli v subcampu s Brnem, což mohlo na začátku akce vyvolat trochu zajímavé reakce. Brňáci byli celkem týpci.“ - Panda

---více o Obroku na straně 18 a 19

LES HLÁSEK

3. ČERVNA
HRABOŠ/LIŠÁCI

✓ sobotu ráno v 8:40 jsme se sešli na Chodově u metra. Počkali jsme, než všichni přijdou a potom jsme odjeli metrem C až na zastávku Muzeum, kde jsme přestoupili na metro A a tím jsme jeli až na zastávku Bořislavka. Vyšli jsme z metra a šli jsme na zastávku Bořislavka a z té jsme jeli na zastávku Nebušice. Ze zastávky jsme šli po cestě až do lesa, kde jsme šli po stezce

Les Hlásek. Skoro u každé cedule jsme buďto něco četli a nebo hráli hru. U první cedule jsme se dozvěděli, proč se Nebušice jmenují Nebušice. U jiných úkolů jsme třeba házeli na cíl nebo hádali slova. Cestou jsme hráli hru nálet. Já jediná jsem zakřičela „nálet“ a našla jsem Ondru, Pětu, Davídku a Kotvu. Ještě před tím jsme hráli hru, že jsme hádali různé věci. Potom jsme šli už ke konci a tam se od nás odpojil Mártý a Kocour a Ben, protože šli hledat kešku. My jsme si mezitím povídali o tom, co se nám na výletě líbilo a co ne. Kotva pak povídala příběh. Potom už jsme museli jít na autobus. Odtud jsme jeli autobusem až k metru a tam jsme jeli metrem A až na Muzeum, kde jsme přestoupili na metro C a tím jsme jeli až na Chodov, kde na nás čekali rodiče. A všichni jsme šli domů.

STŘEDISKOVÝ SRAZ ANEB VÝPRAVA DO BĚLÉ POD BEZDĚZEM

21. – 23. DUBNA
PRSK/VLČÁCI

Dorazili jsme na Strašnickou ve vysokém počtu. Byli jsme tam já, Veverka, Čiperka, Tichošlápek, Šmoula, Hláška a vlčata. Z jejich příchodu jsme byli překvapeni, ale ukázalo se, že výprava byla s vlčaty plánována již od začátku. Vlčata jela napřed autobusem, zatímco my jsme ještě čekali. Když jsme dorazili na nádraží, potkali jsme Tecklise a Gábu, kteří jeli opačným směrem. Když už

jme byli ve vlaku, Tecklis se ozval Slavíkovi, že z důvodu malé účasti se „přilepí“ k nám. Když jsme dojeli do Bělé, šli jsme do základny, přičemž jsme museli chodit do kopce a z kopce pořád dokola, dokud jsme tam nebyli. Klubovna byla hezká, dokud jsme nepotkali vlčata. Šli jsme se ubytovat a navečeřet. Hned poté nás kontaktoval Varis. Museli jsme shánět informace o velmožích, jelikož otrávil Joffreyho Baratheona a obvinili z vraždy Tiriona Lannistera. My ho museli zachránit. Šli jsme ven a sbírali papírky. Museli jsme obíhat Žvejka, chodit po dvou pro papírky a chodit po jednom pro papírky. V průběhu hry jsme potkali Tecklise a jeho družinu, kteří přijeli pozdějším vlakem. Po hře jsme si vyčistili zuby a šli spát. Ráno jsme vstali na rozcvičku, vykonali jsme hygienické potřeby, ukojili jsme svůj hlad a vyrazili jsme. Šli jsme vlakové nádraží, ale jiné než na které jsme přijeli. Když jsme popojeli na další zastávku, vystoupili jsme a výlet na Bezděz začal. Šli jsme poněkud dlouhý kus cesty, ale nakonec jsme dorazili k úpatí kopce. Na jakési dřevěné divadelní plošině jsme si dali oběd (chleba s májkou) a udělali jsme si krátkou pauzu. Za malou chvíli

jme se znovu dali do pohybu, tentokrát do kopce. Na špičce kopce nás čekal hrad a jeho prohlídka. Paní průvodkyně byla milá a její výklad byl zajímavý, ale vlčata jí nevěnovala dostatek pozornosti. Naštěstí nás nevyhodili a mohli jsme odejít sami. Jenže to bychom nebyli my, kdybychom nešli na věž. To jsme si nemohli nechat ujít. Když jsme konečně slezli, vyskytla se skupinka, která chtěla jít na 2. nádvoří. Když jsme konečně slezli z toho ošklivého větrného kopce, oddělili jsme se od vlčat. Nás totiž čekala cesta pěšky, zatímco vlčata čekal vlak. Tak jsme vyrazili. Vedl jsem nás podle mapy, protože jsem to měl jako úkol do stezky. Samozřejmě jsem si tento bod zapomněl nechat podepsat. Ale zpět k tématu. Šli jsme jen po cestě, avšak okolí bylo rozmanité. Šli jsme polem, lesem, městem, jen louka chyběla. Po cestě nás čekaly úkoly od Varise, které nás měli připravit na blížící se Svojsíkův závod. První úkol, co nás čekal, bylo určení rostliny, která byla použita na otravu Joffreyho. Určili jsme tis a bylo to správně. Dalším úkolem bylo dostat se z pastí. Museli jsme popořadě doběhnout k číslicím, o kterých jsme nevěděli, kde jsou. Tam to bylo

trochu složitější, protože jsme se s Hláškou nepohodli, jak postupovat. On chtěl zbrkle jednat, i když bylo zřejmé, že se u tohoto úkolu spěchat nesmí. Nakonec jsme to zvládli a mohli jsme jít dál. Další úkol byla zdravotní péče. To jsme také nezvládli zcela perfektně. Rozutekli jsme se na všechny strany bez jakékoliv koordinace. Jedna skupinka špatně uvázala dlahu, druhá zase zapoměla zahřát podchlazeného. Posledním úkolem bylo postavit konstrukci, která by nás všechny najednou udržela 30 sekund nad zemí za použití lan. Tento úkol také nedopadl dobře, protože jsem se pohádal s Hláškou (zase). Tentokrát označil plánování a rozdělování úkolů za zbytečné a hloupé plýtvání časem. To už na jeho moc a tak jsme se spolu s Tichošlápkem a Šmoulou oddělili od skupiny a začali pracovat samostatně. Naštěstí naše konstrukce byla pevná, zatímco ta Hlášková se dvakrát prověsila, ale nakonec držela. Poté už jsme konečně dorazili do základny a dali jsme si večeři, alias špagetové slepence. Noční hra nebyla, takže jsme hráli stolní hry. A dále jsme, jako obvykle, čistili zuby a připravovali jsme se na spánek. Teprve potom jsme mohli jít spát. Ale moment... Takhle to nebylo!! Vynechal jsem moc důležitou část - dopolední program! Nuže. Po klasických ranních procedurách jsme hráli hru. Našli jsme si každý klacek, dostali houbičku a vodu. Tohle všechno mělo představovat kopí s jedem. Následně jsme si nalepili na hrud papír představující naše srdce. Museli jsme protivníkovi rozmočit srdce, abychom vyhráli. Po soubojích jeden proti jednomu následoval boj skupina proti skupině. Následoval oběd s protesty. Protesty proto, že Slavík na výpravě v Kolíně vykřikl mocné heslo: „Polévka není oběd!“ To jsme hodlali využít proti němu, jelikož na této výpravě k obědu nenaplánoval nic jiného, než polévku (což není pravda, byl i chleba s májkou!! – Slavík). To jsme hodlali použít proti němu. Špageta si na schůzce vytvořil transparent formátu A2 a chtěl s ním vystoupit na „předobědně“. Ale zákon schválnosti začal působit a Špageta nemohl transparent najít. Tak jsem nastoupil s plánem B, tj. menším transparentem. Slavík sice reagoval velmi mdle, ale toto heslo se stalo oblíbeným u vlčat. Tak aspoň něco. To ale také není vše. Noční hra byla!! Tirion Lannister totiž uprchl a jelikož jsme ho hájili, museli jsme utéct také. Přenášeli jsme vodu stříkačkami, skákali jsme po jedné noze a následně jsme se snažili naplnit vodou ze stříkaček kastrol na dálku. Když jsme to udělali, museli jsme přelézt po laně úsek s tekutým pískem. Jako grandiózní zakončení jsme viděli smrt Tywina Lannistera a teprve potom jsme šli hrát hry a spát. V neděli ráno jsme vstali, vyčistili si zuby a šli na snídani, tu poslední. Po ní jsme předbalovali a následně nás vyhnali na hru. Byla to velká hra, a tudíž jsme hráli všichni, i vlčata. Rozdělili jsme do trojic, jenž představovaly posádky rybářských lodí. Dostali jsme karty, kde se zapisovaly peníze za úlovky, povolení na lov velryb a jiných kytovců, a také záznam o koupi sonaru, o kterém nikdo na začátku nevěděl, co dělá. Princip byl v tom, že každá posádka mohla najednou vézt tři papírky s obrázkem ryby a prodat je za nejlepší cenu. Ve hře byla také policie, která kontrolovala náklad, falešná policie, která kradla náklad černý trh, na kterém se dali prodat kytovci bez povolení. Po jedné hodině hra skončila a my si začali balit, tentokrát natrvalo. Následoval oběd a úklid. Během úklidu bylo vyhlášení. Není podstatné, kdo vyhrál (aby mě oddíl neukamenoval za sebechválu), ale že se hra všem líbila a že si Hláška koupil sonar, což ukázalo, že byla baterka. Když jsme doklidili, už akorát čas vyrazit na vlak/autobus. Na trati byla výluka, takže jsme museli jet chvíli busem. V Praze jsme byli včas a rozchod proběhl dobře. Konečné hodnocení: Slavíkova spečoš čekatelská výprava byla výborná – takže za 1.

ZÁZNAM O PŘÍCHODU NA ZEĎ

PRSKAVKA/VLČÁCI

Dne 18. 6. v 15:30 se dostavily na Zeď posily z rodů západozemí, konkrétně dva velmoži z rodu Barateonů, jeden z rodu Starků, jeden z rodu Lanisterů, tři nestranní žoldáci a pět průvodců. Cestu neměli lehkou. Vyrazili ze zastávky podzemních kočárů Strašnická v 17:00, kam se dostavili průvodci Lovce a Špageta a velmoži Hláška, Prskavka a Chlup. Pokračovali na zastávku podzemních kočárů, kde se k nim připojili i průvodci Žvejka, Tecklis a Vlínka, dále Lady Veverka Barateon a žoldáci Dorka, Lucka a Tygr. Po cestě na zastávku osady Jince, počali se vydávat zásoby, a dále se vydali hledat útočiště na blízké hoře. Tam vybudovali tábor a pojedli večerní kus žvance. Z dlouhé chvíle počali hrát hru na smraďocha, pak též hru nazvanou Asociace. Poté si umyli chrup a ulehli ke spánku.

Druhý den je dostihla naše zpráva o brzkém útoku Divokých a jejich překročení zdi na několika místech. To průvodce vedlo k rozhodnutí zanechat nás na místě a jít napřed na pomoc Noční Hlídky. Lady Veverka si jejich odchodu všimla krátce poté, co tak učinili. Tak zburcovala celý tábor, aby přečetla zanechaný vzkaz. Tam stálo, že mají ukojit svůj hlad, napojit se čajem a vyrazit kupředu.

Když se toto uskutečnilo, čekal je první úkol – následovat šipky. Pod velením Lorda Prskavky, Lady Veverky a Lady Dorky se skupina dala do pohybu. Po chvíli chůze narazili na zprávu od průvodců, že mají následovat azurový paprsek, tj. modré značení. Za další kus cesty se však nacházela další zpráva, u které však zastihli průvodce, kteří se zdáli být překvapeni jejich příchodem. Proto jim

nejspíš dali pokyn k setrvání na místě 20 minut. V dopise stálo, že mají pro změnu jít podle oranžových značek Noční Hlídky. Cestou potkali studánku a prázdné lahve, které měli naplnit a vzít s sebou. Na konci značek našli mapu se vzkazem: „Vyděte na blízký vrch a rozhlédněte se, zda vás Divocí nepronásledují.“ Načež vylezli na Malou Babu a zjistili, že jsou na špatném vrchu. Tudíž sestoupili a vydali se na jiný, asi třikrát vzdálenější, Studený vrch. Cesta byla náročná a zrádná. Na mapě byla

zakreslena jedna cesta vlevo, ale vlevo vedly cesty tři. Po dlouhém bloudění, odpočívání a rozhodování však dospěli k cíli, avšak s rekordně pomalým časem. Úsek, který se dal ujít za půl hodiny ušli v šestinásobném čase. Ale zpět k zápisu. Na onom vrchu se setkali s průvodci a ti pro ně měli oběd. Po pauze, která ukončila sérii pauz po půl kilometrech, se opět vydali hledat útočiště. Bylo to ale dál od kopce, asi 3,5 kilometrů, a tak všichni žoldáci a někteří velmoži přišli na místo vaření večeře úplně vyčerpaní. Rozdělal oheň a počali kuchtit. V okamžiku, kdy se ve vodě začaly objevovat bublinky, objevil se i hajný a počal kárat jediného průvodce, který nešel pro vodu – Lovce. Z tohoto důvodu se museli přesunout na od hajného doporučené tábořiště a museli uhasit oheň. Nové tábořiště bylo lepší než předchozí a tak se nezdržovali a šli kuchtit, tentokrát bez přerušení. Vařili na trojnožce a vařili těstoviny s rajčatovou omáčkou. Jedli pozdě, od desíti do půl dvanácté večer. Tím také ověřili rčení, že hlad je nejlepší kuchař. Ráno vstali, posnídali chléb s broskvovou marmeládou a čaj. Sbalili tábor, umyli nádobí, načerpali vodu a vypravili se na poslední část

cesty. Asi v polovině cesty počali ohřívát fazol v kovových nádobách. Po obědě si házeli kometou, avšak nezdržovali se dlouho. Za půl hodiny byli na zastávce kočárů, které je dovezly až sem, na Zeď. Hned po příjezdu se šli všichni nahlásit svému veliteli a průvodci šli převádět další posily.

EXPEDICE LAKA

26. – 28. KVĚTNA
LOGAN/OS

O posledním květnovém víkendu 35. OS klub uspořádal výjezd na Šumavu do Prášil – Expedici Laka. Název je podle jezera ležícího ve výšce 1087 metrů. Zúčastnilo se devět členů ochotných protáhnout si nohy po šumavských lesních stezkách za jakéhokoliv počasí. To se náhodou vyvedlo, proto se žádné mimořádné události v náš neprospěch nekonaly. Ubytování v Prášilech s možností večerního grilování by dostalo pět hvězdiček. Snídani si každý uklohnul podle svého vkusu a pak se náš tým vydal na cesty podle denního programu, nad kterým převzala patronát Píďalka. Vyšláplí jsme si ke klíčovému bodu expedice – tedy lesnímu jezeru Laka, kde mimo krás Šumavy jsme viděli

důsledky invaze lýkožrouta smrkového na okolních stráněch. Prohlédli jsme si v obci Prášily místní botanickou zahradu plnou skalniček a také archeopark s rekonstrukcemi keltských staveb. A dalším objektem našeho zájmu bylo stádečko bizonů v místní oboře. V obci je památnou budovou objekt bývalé papírny - manufaktury, kde se vyráběl třeba z hadroviny tzv. ruční papír pro prezidentskou kancelář T. G. Masaryka nebo umělecké tisky, ale i tvrzený papír na dutinky loveckých nábojů. Další naše cesta vedla k Sušici, kde poblíž je vrch Svatobor vysoký

845 metrů s turistickou chatou a 32 metry vysokou kamennou rozhlednou z r. 1934. Toho jsme samozřejmě využili a shlédli na velkou část Šumavy. V městě Hartmanice jsme navštívili muzeum židovského spisovatele Šimona Adlera a v místním kostele Sv. Vintíře jsme viděli krásný oltář vyrobený místní sklářskou výtvarnicí celý ze skla. Před kostelem vyvěrá v kapličky Sv. Vintíře posvěcený pramen pitné vody výtečné chuti a jezdí si k němu nabrat vodu i občané z bavorské strany Šumavy.

potok, u kterého stála tyč s číslem 007! Toho jsme hned využili a pojmenovali můstek Můstkem Jamese Bonda!

Při zpáteční cestě jsme zajeli ještě ke hradu Švihov, kde se např. natáčely i záběry pro film Tři oříšky pro Popelku. Je to vodní hrad s příkopem napuštěným vodou, kde je ale možné si zapůjčit i stylovou loďku k projížďce. Mají tam ale i jinou kuriozitu – hraje se zde národní hit - Noc na Karlštejně! K obědu jsme na zpáteční cestě využili město Klatovy s nádherným náměstím. V celkovém hodnocení se ukázalo, že expedice se velice líbila a přinesla nám mnohé zážitky, které jsou osvěžením pro duši i tělo. Konkrétně při cestě na Laku jsme šli po dřevěném můstku přes Jezerní

14. ROČNÍK MACKOVA MEMORIÁLU

8. KVĚTNA STANDA

Na státní svátek v pondělí 8. května 2017 se uskutečnil 14. ročník tradiční oldskautské akce – Mackův memoriál na Loganově zahrádce – latifundii v Troji. Zúčastnili se ho také členové našeho oddílu. Počasí tentokrát nepřálo. Předpovědi našich meteorologů na přeháňky se bohužel vyplnily a zasáhly sešlost nejen několika menšími deštičky, ale i asi hodinovým deštěm, chvílemi dost intenzivním. Podle svědectví účastníků tohoto ročníku pršelo pouze na třech ročnicích, na letošním však nejvíce ze všech.

Účast byla 21 lidí, dva psi občas po sobě štěkající (Connie, Dusty) a koník Máňa (Mariny poník, jenž s námi byl i letos na Pochodu Dr. Šumavského). Nejstarším účastníkem byl Akela (91 let), nejmladším Henry (2 roky) a nejbližším Kendy, která přijela z Doks (u Máchova jezera), kde nyní bydlí.

Díky nepříznivému počasí se také neuskutečnily všechny připravované soutěže (jichž mělo být 6 nebo 7), ale jen dvě s 12ti a 13ti soutěžícími. Byl to petanque a střelba mikrokuší. Výsledky (alespoň první tři místa): mikrokuše: 1. Rajka, 2. Berdy, 3. Logan; petanque: 1. Berdy, 2. Logan, 3. Standa.

Vyprávělo se, vzpomínalo, hrálo na kytaru a také přišlo na řadu převlečení do kostýmů z naší historie. O žaludky účastníků bylo postaráno drobnými pochutinami a nápoji, grilováním buřtů a masa (pokud to počasí dovolilo) a také úspěšným Syslovým slaným koláčem.

Závěrečný odjezd Berdybusu, který zajišťoval materiál (párty stan, dřevo) a jídlo, byl dramatický. Díky rozmoklému terénu se několikrát při obracení a vyjíždění zabořil. Museli jsme využít nejen prken a koberečků na podkládání kol, ale i heveru. Po skoro půlhodině námahy jsme vyjeli a pak mohli říct - Mackův memoriál se povedl. Ahoj za rok na dalším ročníku!

KLADENSKEM ZA ROZHLEDNAMI

21. DUBNA STANDA

✓ sobotu 21. dubna 2017 jsme se vypravili Berdybusem za rozhlednami Kladenska a Rakovnicka. Počasí nám nijak moc nepřálo, foukal vítr a většinu dne nás provázely přeháňky.

Naše první zastavení bylo ve Velké Dobré, kde jsme nechali busík a šli přes dálnici a obec Družec na kopec Veselov (429,3 m.n.m. kde je postavena dřevěná rozhledna ve tvaru triangulačního bodu, jenž zde kdysi stál. Intenzivně jsme také hledali v jejím nejbližším okolí kešku, kterou jsme však bohužel nenašli. Tak jsme nakonec odjeli do Doks a v motorestu Na plůtku si dali oběd.

Potom jsme se přesunuli přes Kamenné Žehrovice (nám známé z tábora na srazu TOM v r. 1988 na Kladensku) do Nového Strašecí, kde jsme vylezli na rozhlednu Mackova hora (524 m.n.m). Ta je i s vysílačem vysoká 38 metrů a vyhlídku má ve výšce 20 metrů. Hloubka betonového základu je 8 metrů. I zde jsme hledali kešku, kterou jsme ale úspěšně našli.

Další cesta vedla na rozhlednu z roku 2015 na Senecké hoře u Pavlíkova. Tato se nachází ve výšce 506 m.n.m., je vysoká 21,55 metru a vyhlídkovou plošinu má v 18,37 metrech nad terénem. První vyhlídkovou plošinu pak ve výšce 7,87 metru - až sem je rozhledna opatřena betonovým krytem. Od rozhledny jsme se přesunuli do obce Pavlíkov a šli do Galerie Anderle, kde jsme si prohlédli díla místního rodáka, výtvarníka Jiřího Anderleho - spolu se sochami a rituálními předměty afrických

domorodců.

Poslední rozhlednou, kterou jsme navštívili, byla ta v obci Velká Buková z roku 2009, ve výšce 445 metrů nad mořem. Je to zajímavá stavba trojúhelníkového půdorysu, vysoká 14,2 metru zakrytá dřevem.

Poslední naší zastávkou před odjezdem do Prahy byl Nižbor. Zde jsme navštívili město a zašli do cukrárny a kavárny pod zámek, kde jsme si dali kávu, čaj a něco sladkého (například dobré lívanečky s jahodami).

Tak a teď nezbyvá, než se těšit na další výjezd Berdybusem.

vychytávka
VÁŠ MOBIL MŮŽE
ZACHRÁNIT ŽIVOT
MUDRC

Váš mobil může zachránit život! Zdravotnická záchranná služba vyvinula mobilní aplikaci, která může v případě nenadálé situace být velmi užitečná. Zásadní je to, že pokud svůj mobil zaregistrujete v systému záchranky, je při zavolání záchranky přes tuto aplikaci automaticky záchrance odeslána vaše GPS pozice. Zvláště venku v přírodě, kde nejsou ulice a adresy, toto může být zásadní a ušetřit záchrance drahocenné minuty.

Co je potřeba udělat? Napřed nainstalovat aplikaci (buď na webu <http://www.zachrankaapp.cz/> nebo před instalátorem aplikací standardní cestou pod názvem „Záchranka“). Pak už akorát zaregistrovat svoje telefonní číslo, to se dělá přímo v aplikaci.

A když dojde na nejhorší a je potřeba zavolat záchranku, učinit tak přes aplikaci místo vytočením čísla 155, aby se záchranářům odeslaly GPS souřadnice telefonu.

Víc není potřeba na tomto místě říkat, detaily naleznete na webu aplikace <http://www.zachrankaapp.cz/cs/jak-aplikaci-pouzivat>

55. JUBILEUM ODDÍLU STŘELKA (1962-2017)

STANDA

Začalo to tak, že 2. února 1962 vyzval Vláďa Zmrhal - Kafáč v OU TOS Hostivař zájemce o činnost v turistickém kroužku, aby se sešli u něho v kabinetě po vyučování. Přišlo pět kluků. Dohodli se, že další den budou mít první schůzku (to jich bylo 6). V únoru byla první vycházka po Praze, v březnu výlet na 100 jarních km do Průhonice. Pak začali přicházet další členové, konaly se výlety, schůzky se seznámením s turistickými znalostmi, v červnu se jelo na první dvoudenní výlet pod stany do Zbýšova. O prázdninách byl první putovní tábor do tehdy jediného volného zahraničí, kam nemuselo být vízum – do Polska, Klodzka. Přišel každého na 200,- Kčs.

Po prázdninách pokračovala činnost - přišli další členové (do vedení také Dr. Róba Šumavský). Opakovaly se turistické znalosti, jezdilo na jednodenní i vícedenní výpravy, chodilo na kulturní akce po Praze, běhaly se orientační závody. Na závěr roku byla výroční schůze, ke které vyšlo první číslo oddílového časopisu Turistický zpravodaj. Z prvních členů oddílu v něm stále je zakládající člen S. Zemen – Standa a na 35. středisku v klubu OS také H. Tichá – Píďalka.

Program pokračoval dále, konaly se putovní tábory - Slovensko 1963, Maďarsko 1964, Východní Slovensko 1965, Balkán 1966, Polsko 1967. Také lyžařské kurzy, filmové promítání, závody, budovali jsme klubovny. Nejdříve jsme se scházeli ve třídách OU TOS Hostivař v Dubečské ulici, v roce 1963 vybudovali klubovnu v suterénu Nad Primaskou 43 (předána po odchodu z TJ Dynamo Strašnice do TJ Tatran Stavební závody ČAFC Praha oddílu nynějšího 35. střediska). Mezi tím jsme vybudovali další klubovnu - Věšínova 255. Nejdříve dvě místnosti v samostatném domečku (1964), později i třetí, kde byl sklad, dílna, fotokomora. V roce 1968 prodal soukromý majitel dům bytovému družstvu, to jej i s domečkem odstřelilo a vybudovalo panelák. Díky tomu a také obsazením republiky vojsky Varšavské smlouvy, se naše činnost velice nepříjemně zkomplikovala. K plánovanému vstupu do Junáka již nedošlo, oddíl přišel skoro o vše. Scházeli jsme se po kavárnách, restauracích a na výletech. Uskutečnili jsme několik puťáků či expedic - Orava 1970, Maďarsko 1970, západní a jižní Čechy 1971.

Ve školním roce 1971-72 jsme založili družiny dětí při staré škole ve Strašnicích (91. PS Janka Fabriho), kde jsme se scházeli ve třídách (byli jsme zde až do r. 1977) a během roku 1972 jsme dostali místnost po bývalé přidružené výrobě TJ Tatran SZP na Vinohradech v Záhřebské 23. Byla malá, ale naše. Sem se soustředilo všechno naše vybavení, vybudovala se fotokomora, stala se sídlem fotokroužku a družiny Ochránců přírody. Ostatní družiny jí navštěvovaly také, konaly se zde různé besedy, setkání, promítání filmů a podobně. V klubovně jsme byli až do roku 1989, kdy jsme jí po 17ti letech museli opustit pro plošnou modernizaci vinohradského bytového fondu.

Činnost oddílu přijetím družin začala opět od začátku. Plnili jsme turistické znalosti, odznaky (např. Mladý turista ČSSR, 100 jarních kilometrů, Zlatá Praha apod.), pořádali jedno i vícedenní výlety, účast na mezinárodních turistických srazech (Berlín, Staré Město pod Sněžníkem, Gross Schonau, Praha, Varšava), putovní tábory (Zbýšov 1973, Potštejn 1974, Čachrov 1976). Začala také veřejná práce pro ochranu přírody.

Od r. 1973 jsme začali čistit Botič v Hostivaři a převzali patronát nad CHPV Meandry Botiče. Dělalí jsme brigády, pomáhali značit chráněná území nejen na Meandrech, ale i na Pitkovické stráni.

Vláďa Zmrhal

okolo nové Prahy začali pořádát Pochod Dr. Roberta Šumavského. Letní putovní tábory (Zbýšov 1978, Stvořidla 1980, Čáslavsko 1981, Sloup v Čechách 1982, Šumava 1983, Skryje 1984, Povltaví 1985) byly vždy úspěšné.

Byla navázána spolupráce s BSP Elektro-vakuo z Tesly Vršovice. Děti chodily na exkurze a besídky do Tesly, pracovníci pomáhali oddílu (odvoz věcí, nebo různé dary - dodnes používáme na Mikulášské putování berlu pro Mikuláše). Několikrát jsme získali bronzovou, stříbrnou a i zlatou cenu Brontosaura. Oddíl Střelka byl držitelem titulu „vzorný“, několikrát v roce o nás psal tisk (Večerní Praha, Československý sport, Zpravodaj ONV Praha 10). Na přelomu 70. a 80. let jsme do programu začali zařazovat výlety s rodiči, které měly vždy dobrý ohlas, stejně jako pozdější prosincové Mikulášské putování za lesním čertem Barnabášem.

Opětné „omlazení“ bylo v letech 1981 a 1986. Dostali jsme buňku na novém hřišti TJ Tatran SZP ČAFC v Záběhlicích, kterou jsme zařídili jako klubovnu a sloužila ke sportování, hraní her a podobné činnosti, nebo pro schůzky družin. Byla čtvrtou naší klubovnou. Měli jsme jí od roku 1986 do r. 1990. Nedala se ale používat v zimě, neboť neměla topení. Také se do ní někdo vloupal a zapálil na stole družinovou kroniku. V roce 1986 měl oddíl registrováno 51 členů v pěti družinách a uspořádal 199 akcí (včetně schůzek).

V rámci našeho působení jako 309. skautského oddílu jsme se plně zaměřili na skautskou činnost. Přešli jsme v r. 1992 do klubovny Černokostelecká 50, asi po roce jsme se přesunuli do naší první klubovny Nad Primaskou 43. Zde jsme byli asi rok a pak se vrátili na Černokosteleckou 50. Tu jsme začali rekonstruovat a opravovat. Oddíl se ze smíšeného (od začátku činnosti) pomalu stával pouze chlapeckým skautským.

Stálé tábory byly v Sedle, v dalších letech také u Strakonice, v Myslkově u Sedlec- Prčice, či v Třemešné pod Přimdou (vždy 2x). Některé bývaly na závěr či začátek jako cyklistické puťáky. To byl již nedílnou součástí 309. oddílu také vlčácký 309. oddíl Lišáci. Mimo již uvedené tábory se tábořilo v Sedle na střediskové základně, většinou na hlavní základně. To až do r. 2000, kdy se po intenzivním dešti protrhl

Další omlazení oddílu bylo v roce 1976 spoluprací se základní školou Jahodová na Zahradním Městě, se 117. PS Paprsek. Vytvořili jsme družiny dětí a zase se začalo budovat od začátku. A úspěšně. Obsazovali jsme různé závody – TBZM, Zimní šestiboj, závody v Milíčovském lese a další, mnohdy s výsledným umístěním na medailových místech. Oddíl se zapojil do soutěží O Zlatý list a Cenu Brontosaura. Vznikla také samostatná družina Ochránců přírody. Začali jsme jezdit na družební srazy TOM do Bratislavy a Malých Karpat, pořádali autobusové zájezdy na trasy pochodu Praha - Prčice. Od r. 1980–81 jsme v rámci zahájení 100 jarních km a Pochodu

KAM NEJDÁL DO SVĚTA SES PODÍVAL/LA?

PTALY SE: VLNKA A HERMIONA

rybník u Bílé a zcela zdevastoval skautskou část tábora na horní louce tak, že 5 skautů muselo jet domů (vlčata dopadla podstatně lépe). V r. 2011 byl tábor složený z týdne na vodě, dalšího na kolech a ten poslední proběhl v Měsíčním údolí u Vlašimi. Zpět k Sedlu u Nové Bystřice - 309 se přesunula na tábořiště na louce za rybníkem, kde se svými tábory působí dodnes.

Vydávalo se také Zetko, dovedené šéfredaktorem Ironem na vysokou úroveň s přílohou Liščí chvost pro Lišáky. Bohužel v prvních letech po r. 2001 měl

Iron jiné priority a tištěné Zetko v r. 2004 ukončilo vydávání. Až v r. 2010 bylo obnoveno jeho vydávání pod historickou hlavičkou Turistického zpravodaje coby občasníku s 6–8 čísly v roce. Také střediskové Lokali otiskuje naše články.

Po turistické linii jsme v r. 1997 ukončili členství v TJ Tatran ČAFC Praha a stali se 3. oddílem Střelka, KČT Praha–Karlovy. Zapojili jsme se i do pořádání akcí pro veřejnost v rámci seriálu Prahou turistickou (52 akcí v roce) začínající a končící Jarním sluníčkem. Převzali jsme také pořadatelství Svatováclavského pochodu i různých akcí pro děti v rámci pražské KČT. Činnost je dobrá a různorodá, spolupracujeme také s klubem OS 35. střediska.

Od r. 2006–2007 působili Lišáci až do r. 2011. Pak se přesunuli do klubovny na Jižním Městě v Donovalské ul. ve Sborovém domě Milíče z Kroměříže. Klubovnu na Černokostelecké 50 jsme museli opustit v r. 2014

po 22 letech působení. Nyní jsou jak Střelka tak Lišáci v Donovalské. Současné vedení oddílu se snaží, aby činnost byla co možná nejlepší a zajímavá a to po skautské i turistické linii. Patří za to poděkování všem činovníkům, členům i přátelům našeho oddílu. Vždyť 55 let činnosti (1962–2017) v roce 2017 zavazuje. Navíc je ještě znásobeno 100 lety trvání střediska (1917–2017). A to pak stojí za to - odvádět dobrou činnost.

MELOUN: Nejdále jsem asi byl na nejjižnější hranici mezi Mexikem a Spojenými státy.

BART: Co se týče vzdušných kilometrů od Prahy, tak to bude Kréta.

OPKA: Zatím trochu po Evropě, ale chtěla bych dál.

VICKY: Nejdál vzdálenostně na východní pobřeží USA, ale nejdál kulturně asi do Černé Hory.

ŠÍP: Nejdál do světa jsem se podíval, když jsem mohl v teleskopu vidět galaxii Andromedu.

BOBO: Nejdál do Indie, ale nejexotičtější země pro mě bylo Království Saudská Arábie, kde jsem pracovním strávil celý rok.

ŠMUDLA: Kyrgyzstán.

LOVEC: Do Egypta.

KUBA: Na kilometry asi do Skalistých hor, ale kulturně nejdál byl spíš Peking. Úplně jiná země, jiní lidé, jiný jazyk...

NAPO: Nejsem moc velký cestovatel. Asi Ural, ale to už je dávno...

ŽABKA: Jako dítě na západ Spojených států a do Kanady, ale sama za sebe a za svý... do Amsterdamu a do Paříže. A do Chorvatska!

ACHIL: Nejdál jsem byl asi v Egyptě.

VEVERKA: Do Ameriky, na Floridu.

ČÍČA: Nejdál bylo asi Bulharsko.

BEN: Francie nebo Anglie.

ŠPAGETKA: Turecko.

JEŽEK: Nevím, zda je to nejdál, to asi ne, ale letos v létě jsem na pár týdnů podnikl sám cestu do Británie, což byl úžasný zážitek.

DOROTKA: Do Chorvatska, když mi byly dva roky, takže to si vůbec nepamatuji.

BOB: Asi do Gibraltaru - tam k sousedící části s Marokem na severu.

BEŇA: Nejdál jsem byl v Londýně. V porovnání s většinou lidí okolo sebe tedy spíš „pecivál“.

CALVIN A HOBBS

PTÁME SE: ŽABKY

1. Kdybys mohla mít libovolnou superschopnost, co by sis vybrala?

Hm... chtěla bych se umět teleportovat. Nejenže by se tím vyřešily moje stresy s chozením pozdě (ty by se asi stejně nevyřešily, prostě bych místo pozdního odcházení pozdě teleportovala), ale hlavně bych mohla navštívit známé, které mám daleko, a vracet se na místa, kde to mám ráda, kdykoli by se mi zachtělo.

2. Kdybys mohla být jakýmkoli zvířetem, jakým bys byla?

Kánětem. Bavilo by mě umět létat a žít ve skalách (teď by se mohl ozvat nějaký biolog, že káňata nežijí ve skalách – no, tak já bych žila).

3. Která písnička tě vždycky potěší?

Těch je! Vždycky mě nabudí Apricot Stone od Evy Rivas nebo A tam hore dve jablone od Hrdzy, rozesměje Žirafák od Jarka Nohavici, ráda si kdykoli poslechnu Dark Chest of Wonders od Nightwish nebo Beethovenovu Pátou symfonii (ale jen 3. větu!), no a vždycky si užiju Disneyovské písničky, nejradši mám písničky, které zpívají padouši. Jo a Layla od Erica Claptona, tu použili moji rodiče jako soundtrack na kazetu, kterou poslali babičkám a dědečkům z Ameriky, tak tu mám ráda.

4. Kdyby ses vůbec nemusela starat o peníze, co bys v životě dělala?

Vystudovala bych psychologii a pedagogiku a pak bych zkoušela měnit školství. Nebo bych se možná odstěhovala někam na statek a žila tam, obdělávala si políčko a měla ovečky a krávy a chalupu a žila bych v horách. Letěla bych na chvíli žít do Kanady. Učila bych se malovat. Vyšívala bych. Už bych měla děti.

5. Kam by ses pođivala, kdybys nemusela řešit peníze, přepravu ani čas?

Na Antarktidu! Hrozně bych chtěla vidět tučňáky a tu krajinu tam, musí být úplně fascinující. Stejně tak Aljaška a Kanada. A sever Evropy. Myslím, že tam musí být úžasná příroda a strašně příjemný vzduch a krásné vodní plochy.

6. Jaká je tvoje oblíbená vzpomínka se skautem?

Když jsem plnila Tři orlí pera a akorát když jsem mlčela a hladověla, jsme měli výsadek. Takže nás naložili se zavazánými očima do Bobusu a odvezli po dvojicích kamsi. Se mnou šla Brepta a zvládla celou cestu povídat sama a byl to díky ní super zážitek :-)

Jinak ale miluju Sedlo, takže téměř jakákoli vzpomínka se Sedlem. Měla jsem hrozně ráda ten pocit, že nejsme támhle nějaký hej počkej, ale že vlastnoručně porazíme strom, postavíme teepee, vykopeme co je potřeba... prostě že na to máme.

7. Jaký máš nejsilnější zážitek z výpravy nebo tábora?

Na roverském kurzu Safír jsme měli jako vrchol hru Cena štěstí, a cílem bylo se zamyslet nad tím, co jsme ochotni udělat za štěstí a co pro nás štěstí znamená. Nebudu prozrazovat, v čem hra spočívá, ale jako soundtrack nám k ní pustili soundtrack Posledního Mohykána a když jsme doběhli, nechali nás odpočívát, dali nám pití a hroznový cukr, a jenom tak jsme seděli a koukali na mraky a poslouchali tu úžasnou hudbu a bylo to úplně... dokonalý.

8. U čeho si nejlépe odpočineš?

Když si „rozstřelím“ pozornost. Obvykle to zahrnuje poslech hudby, hraní Solitaire nebo Tetrisu, povídání s někým na Facebooku a často ještě jídlo – všechno najednou.

Taky hrozně ráda čtu, takže obzvlášť od práce odpočívám tak, že v podstatě už ze dveří jdu s knížkou v ruce.

A nebo na kole, když můžu jen tak koukat, jak je to pěkný, kudy zrovna jedu.

9. Čemu na světě bys chtěla porozumět?

Jak to udělat, aby se lidi nenechávali strhnout populistickými politiky a nechodili je volit. Jak přesvědčit mladé, že zločiny komunismu se opravdu staly a současné komunistické směry by nebyly o nic lepší. Totéž s neonacisty. Jak ukončit konflikt v Sýrii a všechny ostatní konflikty. Jak přesvědčit politiky a lidi obecně, že když nepomůžeme uprchlíkům, odsuzujeme je do strašného průšvihů. Jak to udělat, aby se nezapomínalo na 2. světovou válku a všechnu tu nenávist, která k ní vedla (a zároveň, aby 2. světová válka nebyla takovým traumatem, jako je třeba pro mě). Jak to udělat, abych měla se svými dětmi krásný vztah. Jak být spokojená.

10. Kdybys mohla dostat pravdivou odpověď na jednu otázku, na co by ses zeptala?

V podstatě viz předchozí otázka. Kdybych měla jen jednu otázku, asi bych ji formulovala „Co můžu udělat pro to, abych byla v životě spokojená a zajištěná a aby i moje rodina byla spokojená?“

11. Co bys zkusila, kdyby ses nebála?

Určitě takový to, jak skočí ze skály a mají ten zvláštní oblek a díky němu letí a letí! Ale bojím se, že bych si asi dost ublížila, tak zatím ještě sbírám odvalu. Jak se to... basejumping! Říká Tecklis!

12. Co Ti v poslední době udělalo radost?

Jednoznačně to, že Smíšek dodělal školu. A taky to, že se mi podařilo koupit lístky na TEDx o vzdělávání, na to se moc těším.

13. Jaký Večerníček máš nejradši na světě?

Krконоšské pohádky! A to nejen proto, že moje babička ilustrovala druhý díl „Anče a Kuba mají Kubíčka“ :-)

SLOVO ČÍSLA

POGOVAT: Tento tanec nemá žádný pevný řád, tanečníci se při něm řídí svou intuicí a také rytmem hudby. Je zde pouze pár pravidel, kterým se klasické pogo liší od pig poga. Tancuje se tak, že lidé nejbližší pódiu (v tzv. kotli) skáčou, máchají kolem sebe rukama a nohama a naráží do sebe. Nejdůležitějším pravidlem poga je povinnost pomoci na nohy člověku, který upadl na zem.

OBROK 17

7 - 11. ČERVNA

MÁRTY

Na Obrok jsme vyrazili já, Panda a Vlnka již dopoledne vlakem v 10:07 směrem do Trutnova. V areálu zaregistrovat, a pak už jsme jen navléct strip a Obrokový šátek a hurá do areálu. Místa bylo dost, protože jsme dorazili na místo mezi úplně prvními. Zbytek odpoledne jsme se postupně seznamovali se skauty a skautkami, také jsme navštívili skautské muzeum, místní akvapark, krčmu a hlavní pódium.

Zahájení proběhlo na hlavním pódium ve dvacet hodin. Přivítal nás organizační tým a proslov měla i Žirafka, manažerka Obroku. Hned poté zahráli živý koncert Voxel a kapela Steven Daniels. Kapela složila novou Obrokovou hymnu: „Jiný ale stejný, jiní ale stejní“. Tu nám také zahrála a naučila nás jí. Zbytek večera už probíhal jen mega táborák. Bylo tam poměrně hodně lidí. Hrál se na kytary a různí kytaristé se střídali, nebo hráli písničky dohromady.

Čtvrteční dopolední služba probíhala po menších skupinách a pomáhalo se jak přímo v Trutnově, tak i v jeho okolí. Některé skupiny navštívili hlavní náměstí, kde se i hrálo a zpívalo na kytary. Jiní skauti zase navštívili domov důchodců. Já a Panda jsme uklidili od místních odpadků les opodál od Trutnova.

Odpolední program probíhal podle Živlů.

Já jsem navštívil oheň, totiž místní policejní psy z Trutnova.

Po večerním nástupu byl plánovaný další velký koncert a to Battle skautských kapel. Bylo fajn vidět, že i mezi skauty se najdou super fajn kapely, které hrají různé hudební styly. Do noci pak probíhal další fajn skautský táborák.

Páteční dopoledne bylo věnované Krinspiru. Jednotlivé programy byli smíchané ze všech účastníků tak, že nás rozdělili z našich skupin do menších asi po dvaceti lidech a z toho tam byli vždy nejvíce dva z té co spolu ve skupině na Obroku jsou. Jednotlivé programy byly předem určené a my jsme je nemohli ovlivnit. Já a Panda jsme navštívili přednášku k filmu Skauti bez lilie. Tam jsme se trochu zabývali skautskou historií. Následovala i běhací hra Ulov si prase. Odpolední část Krinspira jsme skládali společné básně na téma Obrok. Nejvíce jsme se zasmáli po přečtení celého skupinového blábolu. V některých jsme se dost trefili a vyzněla hezky.

Velká hra byla letos věnovaná stavbě nového Trutnova, protože starý se nelíbil a tak princezna nechala architektky zlynčovat. Hra probíhala na čtvercové

louce po subkempech. Bojovalo se pomocí smotané ponožky, kterou se mlátilo do protivníků.

Cílem bylo vystavět ze dřeva získaného na herním poli nový Trutnov. Vyhrál náš subcamp Praha a Brna.

Večer byl další koncert dvou kapel a to Noubrejns a Fast Food Orchestra.

Nejvíce soboty bylo věnováno Vapru. Tento program byl předem volitelný na internetu, a tak se registroval asi měsíc před zahájením Obroku. Jako první jsem navštívil Roverský odbor, který nám povídal o zakládání roverského kmene a programu pro něj.

Na konci přednášky nám napsali i tipy, jak se s nimi spojit v případě problémů nebo čehokoli. Nejvíce jsem se těšil na přednášku Janka Rubeše. Janek pracuje pro společnost Seznam.cz a Stream.cz a věnuje se točení videí o chytání podvodných taxikářů, směnářen, ruličkářů v Praze

Závěrečný ceremoniál probíhal na hlavním pódium asi hodinu a zakončil jej poslední večerní nástup. Pak jsme si už jen mohli vybrat, zda se zúčastníme Diskotéky u hlavního pódia nebo půjdeme na poslední z každovečerních táboráků.

Letošní Obrok jsem si užil ještě víc, než ten, který byl v roce 2015 v Liberci. Fakt moc se mi líbil a už teď se těším na ten v roce 2019.

PANDA

Obrok 2017 se konal ve dnech 7.-11.6. v Trutnově. Byly to opět 4 krásně strávené dny ve skautském duchu. Pracovali jsme (domov důchodců, nemocnice, čištění lesů a parků), ale také jsme si užívali! Velká hra byla naprosto dokonalá, programy byly dotažené a diskuzní den měl hlavu a patu. Přednášky a diskuze byly vedené s kvalitními lidmi, kteří věděli, o čem mluví (já byl na přednášce s teplickým radním Dominikem Ferim). Problém na Obroku nebyl ani v tom, že jsme byli v subcampu s Brnem, což mohlo na začátku akce vyvolat trochu různé reakce. Brňáci byli celkem týpci. Po Obroku jsem mluvil se stejným přízvukem jako oni. Těším se, že se za 2 roky budu moct opět podívat na tuto neskutečně krásnou událost, kde se letos sešlo před 1500 roverů a rangers!

Takhle vypadá Medojedí placka, když po ni propoguje 500 lidí

Autory fotek jsou Medojedi a členové Skautského video audio týmu.

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha
3. číslo 2017, ročník XXXII.

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 17. 9. 2017

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: lokali.xf.cz

Facebook: facebook.com/casopis.lokali

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Žabka - Kateřina Vančurová, Líba - Libuše Vodičková,
Ruda - Rudolf Dobiáš

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

www.skauti-strasnice.cz